

Makasin rannalla silmät kiinni, aurinko lämmitti ihanasti kasvojani. Aallot löivät kivikkoa, muuten oli aivan hiljaista...

- Äiti! Milloin me ollaan perillä? huusin takapenkiltä kaikkien tavaroiden seasta.
- Ei ole enää pitkä matka, suunnilleen puoli tuntia... äiti vastasi.
- Liian kauan! huusin ärtyneenä.
- Ei sille nyt vaan voi mitään, äiti mutisi.
- Etkö muka voi ajaa kovempaa?! kysyin.
- Yritäs nyt rauhoittua, sitä paitsi saatetaan saada sakot jos ajetaan liian kovaa, äiti yritti rauhoitella.
- Sinähän se tässä ajat, en minä! huusin.
- Lue vaikka jotakin, vaikka sitä kirjaa mikä eilen ostettiin, sanoi äiti.
- Okei... mutisin.

Jos ihmettelet että mitä juuri tapahtui, olin äitini kanssa autossa. Olemme nimittäin muuttamassa Turusta Mikkeliin. On kesä, joten on todella kuuma, varsinkin autossa! Olemme juuri perillä joten haluan heti uimaan kun pääsen ulos autosta.

- Noniin, perillä ollaan! äiti hihkaisi.
- Jes! Nyt sitten vain uimaan! huusin äidille vinkiksi.
- Ole sitten varoivainen! äiti sanoi perääni.